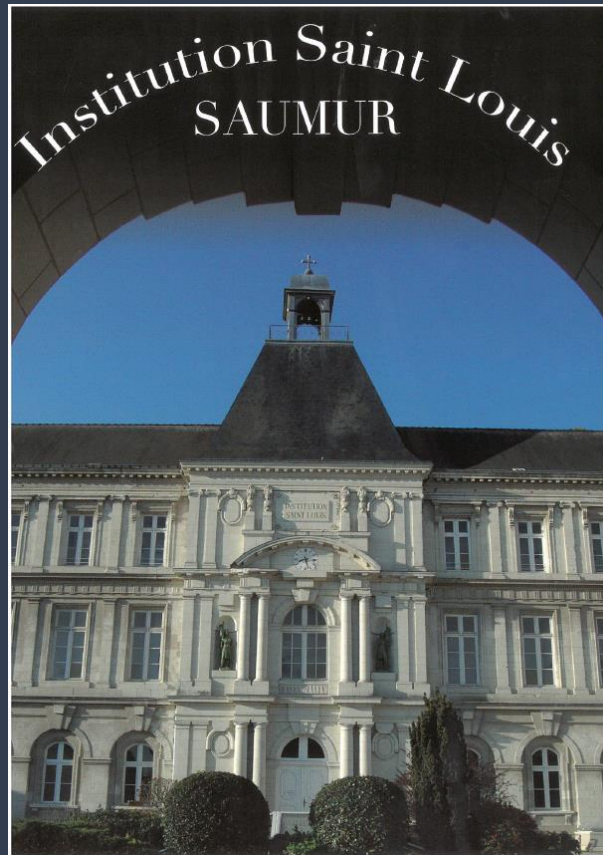

SEMAINE INTERNATIONALE - SAUMUR

Ve dnech 15. – 21. dubna 2018 jsme se účastnili projektu partnerské školy v Saumuru s názvem „Semaine Internationale“, a to společně s delegacemi z Polska (dvě školy z Poznaně), Indie, studenty ze Slovenska (Banské Bystrice) a z místního lycée Saint Louis.

Dohromady do této akce bylo zapojeno 72 studentů, z toho 7 z našeho gymnázia (ze sexty a septimy). Všichni bydleli v hostitelských rodinách, a ty o ně pečlivě staraly. Během týdne studenti stihli mnoho aktivit, které pro ně byly připraveny.

Celý pobyt nám přálo slunečné letní počasí, které taktéž velkou měrou přispělo ke zdárnému průběhu akce.

V průběhu projektu jsme navázali pevnější kontakty s lycée Saint Louis a taktéž nové, s polským gymnáziem z Poznaně a indickým z Jaipuru. Celý „Semaine Internationale“ proběhl ke spokojenosti všech. Byla to výborná možnost poznat reálný život ve Francii (ať už ve škole či v rodinách), procvičit francouzštinu, ale i jiné cizí jazyky, navázat kontakty a poznat se mezi sebou. Do Prahy jsme se vrátili s myšlenkami na budoucí partnerské výměny se školou v Saumuru a v Poznani, teoreticky i indickou v Jaipuru a také každý se svým potvrzením o účasti. Navíc jsme jako škola obdrželi oficiální dokument o spolupráci mezi Institution Saint Louis a GEKOM.

REPORT

Týdny před odjezdem

Ještě před akcí vzniklo dost pochybností, zda bude doprava do Francie a v ní samotné fungovat, protože francouzské dráhy a před nimi i Air France vyhlásili stávkou. A ve Francii, když se stávkuje, tak se opravdu stávkuje a nic nefunguje. Naštěstí SNCF zvolili nový model protestů, tzn. 3 dny „grève“ a čtyři dny práce. Sice jsme si propočítali, že zrovna bychom měli cestovat ve dnech normálního provozu, ale u Francouzů si nemůžete být nikdy ničím jisti...

Neděle

Sraz na akci jsme si dali dopoledne na pražském letišti dvě hodiny před plánovaným odletem. Pan profesor přišel překvapivě poslední ze všech... Když jsme se rozloučili s rodiči a doprovodem, zamířili jsme k odbavení. Nastal první, ale naštěstí i poslední zádrhel. Jirka neměl zaplacené zavazadlo. Tedy měl, ale v systému nebylo... A tak nezbylo nic jiného než ho dokoupit znovu. Prošli jsme všemi kontrolami (zjistili jsme, že zápalky v kapse nevadí) a čekali na odlet. Let klidný, na palubě servis jen za peníze, prostě základ ČSA. Po přiletu na letiště Charles de Gaulle jsme museli vyřešit jízdenky na vlak. Ty jsme sice měli již koupené, ale panu profesorovi prošla platební karta na jejich vyzvednutí z automatu, a tak jsme tušili, že tu nastanou komplikace. A pan profesor taky. Stala se však neuvěřitelná věc - na přepážce vše šlo hladce (i s prošlou kartou), včetně navrácení peněz za nemocnou Báru... Jak vidno, když se chce, jde to i bez zbytečného papírování.

Přesunuli jsme se na nádraží a vyzkoušeli jsme, jak jezdí TGV – prý rychle a včas. A taky že ano. V Saint Pierre des Corps jsme počkali na vlakové spojení TER do Saumuru. Volné chvílky jsme si zpříjemnili četbou církevních knih a komiksů v místním parku. V Saumuru na nástupišti už na nás čekaly všechny rodiny, které si nás převzaly a odvezly do svých domovů. Nezapomnělo se ani na pana profesora, kterého doprovodili na ubytování.

Pondělí

Den oficialit. Ráno jsme se všichni sešli před gymnáziem, kde nás uvítal pan ředitel, udělali jsme společná foto a šli se nasnídat do jídelny. Čekaly nás croissanty, další francouzské pochutiny, džusy a cola k pití, pro doprovod i místní „bublinky“ – říká se, že vynikající. Poté jsme se přesunuli do amfiteátru, kde se každá delegace představila - odkud jsou, z jakého města či země a gymnázia. Někteří úkol splnili formou prezentace, někdo přidal i videa, každopádně vše se hodně protáhlo, protože Indům se vše muselo ještě říkat v angličtině. Následovalo rozdělení do týmů, které byly odlišeny barevnými tričky. V každém z nich byly většinou namíchány všechny národnosti. Tedy až na Slováky, ti byli všeho všudy tři.

Po obědě v jídelně jsme přijali pozvání na místní radnici, kde proběhly ještě jednou prezentace (zajímavé, místní comp obsahoval pouze open office, takže některé – jako ta naše, měly zajímavý design). Odpoledne jsme již zůstali ve městě, kde byla pro všechny skupinky připravena poznávací hra po Saumuru. Doprovod mezitím vše sledoval z terasy místní kavárničky na náměstí. A pak už hurá na setkání na dvoře gymnázia s rodiči, kteří pod svá křídla přijali zahraniční studenty a návrat do rodin, resp. vyučující na večeri s panem ředitelem.

Úterý

Hned od rána jsme se dali do práce na projektu, který nám byl zadán. Každá skupinka dostala sloveso a měla ztvárnit, co pro ni, resp. každou národnost představuje. V té době náš doprovod navštívil místní vinný sklep (Bouvet-Ladubay), kde pro něj byla připravena prohlídka s ochutnávkou. Po obědě ve školní jídelně jsme se vydali do ENE – školy jezdeckví, kterou jsme s naší milou průvodkyní s francouzským výkladem během hodinky prošli (kus i Ondra - alergik snad na vše, co v přírodě existuje) a navrátili jsme se do školy, kde jsme pracovali v ateliers, a kde jsme začali plnit druhou část úkolu - vymýšlet hry pro ostatní skupiny. V polední pauze měla ještě proběhnout ukázka indických tradičních tanců – leč technika několikrát selhala a vše se přesunulo na pátek.

Středa

Den téměř volný pro každého, ráno jsme shlédli film – La Cour de Babel . Bez titulků, pouze v originálním znění, což pro Indy nebylo moc vhodné, jelikož uměli pouze anglicky... Po projekci jsme věnovali hodinku přípravám her. Doprovod indické delegace a náš pan profesor se raději dopoledne vytratil a vydali se autem poznávat místní kraj, konkrétně největší klášter v okolí - Fontevraud a levý břeh Loiry např. s městečkem Montsoreau. Jelikož je středa odpoledne ve francouzské škole volno, hned po obědě jsme vyrazili do rodin, kde měl každý svůj program. Někdo šel na karting, jiný do místního bioparku.

Čtvrtek

Autobus nás odvezl ke 100 km vzdálenému městu Poitiers, na jehož okraji se rozprostírá zábavní park Futuroscope, který je tématicky zaměřen na multimédia budoucnosti a virtuální realitu, jeho sloganem je: „Vous n’imaginez pas ce qui vous attend“ (Neumíte si představit, co vás čeká) – říká Wikipedia. Nachází se zde plno kinosálů, některé s produkcí 3D, 4D, pohyblivými sedadly, planetárium... Bohužel, z důvodu velké návštěvnosti bylo nutné vystát na každou z atrakcí v průměru 40min. frontu. Nedovedeme si představit, jak to probíhá v plné sezoně. Nejlepší, co můžete zažít je L’extraordinaire voyage, Arthur l’aventure 4D nebo Vienne Dynamic, ale po pravdě, měli jsme asi větší očekávání...

Večer nám však vše vynahradil „soirée fouée“ na školním dvoře. La fouée je místní specialita – chlebová placka, kterou rozřízneme, utvoříme z ní kapsu a tu si naplníme dle libosti – například rillette (masová pomazánka). Ale co nám chutnalo nejvíce a můžeme doporučit, tak to je zvolit náplň kozím sýrem s medem.

Pátek

Poslední den byl trochu „speed“. Ráno všichni zažili poslední zvonění místních maturantů – nutno podotknout, že bez větší úhony. Hodinku jsme se věnovali našim projektům a hrám, ihned poté (asi s půlhodinovým zpožděním) jsme se vydali směr Azay-le-Rideau, do městečka s renesančním zámekem, který jsme si s průvodcem v rychlosti prošli. A zase rychle zpět ke škole, kde nám indiští studenti předvedli své tradiční tance. Odpoledne jsme odprezentovali naše projekty na slovesa a představili připravené hry ostatním skupinám. A společně si vše zahráli. Jirka s Vojtou a pan profesor ještě poskytli pár rozhovorů do místních novin. Následovalo závěrečné vyhlášení a zakončení „projektového týdne“. Poláci hurá do své domoviny, ostatní návrat do rodin, shopping a večere.

Sobota

Loučení s rodinami, s vyučujícími, Saumurem.... merci...

Odjeli jsme v 10h19 přesně. Přestoupili na TGV (tentokrát jsme seděli všichni i ve stejném voze). A na letišti, ještě před samotným samoodbavením, jsme si zvážili vybraná zavazadla. A ejhle, Jirka měl půlku vinné lahve (tzn. 700g) nadváhu. Udělali jsme tedy rychlý přesun věcí do lehčích kufrů a s Air France (jaký to rozdíl od letu do Francie) zpět do Prahy.

A poděkování všem, kteří nám na účast ve Francii finančně přispěli.

Pan a paní Kreppke
Pan a paní Šilhovi